

5DE ZITTING. — 14 DECEMBER.

zoowel met het oog op de verhouding jegens de Kamer, als op de verhouding waarin de Minister tegenover den aannemer kan gebragt worden, indien dit wetsvoorstel eventueel niet door de Eerste Kamer werd goedgekeurd.

2. Zeer vele leden, die in hetgeen met het dok te Willemsoord tot nu toe was voorgevallen eene bevestiging zagen van wat zij steeds gevreesd hadden, achtten het vooral nu nog meer bedenkelijk, om tot nieuwe uitgaven over te gaan, voor een werk dat reeds zoo veel aan den Staat gekost heeft, waaromtrent nog altijd onzekerheid bestaat, of het wel ooit tot een goed einde gebragt zal worden, en of dien ten gevolge de thans op nieuw gevraagde sommen niet weder vruchteloos zullen zijn.

Sommigen maakten de opmerking, dat in de over deze zaak door de Regering overgelegde memorien en stukken geen volledige overeenstemming bestaat, en deze leden blijven van oordeel, dat de bezwaren, welke de voltooiing van het dok te Willemsoord in den weg stonden — zij wilden niet beslissen of zij ontstaan waren enkel uit het terrein, of uit de wijze van constructie, — ook nu nog bestaan. Lag de oorzaak van den ondervonden tegenspoed in het terrein zelf, dan zeer zeker was bij elken nieuwen hoogen vloed nieuwe tegenspoed te wachten; in beide gevallen vreesden die leden, dat de nieuwe uitgaven evenmin het doel treffen zullen als vroeger, terwijl de bruikbaarheid en de diepte van het dok bovendien door de voorgestelde maatregelen schijnen te verminderen.

Men had daarom gaarne nog meer licht over deze zaak verspreid gezien en meer bijzonder over de wijze, waarop men de bestaande gebreken hoopt te herstellen, en over de zekerheid van eenen goeden uitslag. Aan vele leden toch scheen het toe, dat en in de einduitspraak der commissie van 22 Februarij 1864, en in de verzekeringen des Ministers, zelve, ondanks de gunstigste verwachtingen, nog veel twijfel doorstraalt over een goeden uitslag. Ernstig drong men er dan ook bij de Regering op aan, dat zij in overweging nemen mogt om in de behoefte te voorzien door den aanleg van drijvende dokken.

3. Onderscheidene leden die na de grootere sommen, welke reeds aan het dok te Willemsoord waren besteed, deze aangevraagde gelden ongaarne aan de Regering zouden onthouden, en ook nu nogmaals wilden berusten bij de uitspraken van deskundigen, waren toch ook van gevoelen, dat de Minister thans, voor het geval dat ook deze proef mogt mislukken, doorvoorafgaande berekening van kosten als anderzins, zich gereed moest maken om over te gaan tot den aanleg van een drijvend dok. Op Java schijnt de Regering met vrucht zoodanige dokken aan te wenden, en men meende dat de ondervinding ook elders de drijvende dokken gunstig was. De uitgaven, daarvoor vereischt, zouden dan wel is waar hooger zijn dan die welke bij dit ontwerp weder worden aangevraagd, doch de uitkomsten waren zekerder te achten, en men kon vooraf berekenen de hoegrootheid van het geheele benodigde cijfer. Men had vroeger steeds het denkbeeld van een drijvend dok te Willemsoord bestreden, op grond dat aldaar geen plaats gevonden werd; doch die bedenking scheen minder gegrond, zoolang niet was opgehelderd waarom het natte dok, dat den toegang verleent tot de drooge dokken, en dus wel geen minderen diepgang hebben zal, geen geschikte plaats zou opleveren voor een drijvend dok. Enkele leden waren ook van meening, dat zoodanig drijvend dok in den put van het geprojecteerde vaste dok zou kunnen worden geplaatst, indien namelijk de oorspronkelijke constructie het optrekken der muren gedoogt voor het geval dat men meer diepgang noodig mogt hebben.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs, den 14den December 1864.

VAN SASSE VAN YSSELT.
CREMERS.
VAN ANDRINGA DE KEMPENAER.
HARTSEN.

VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het wets-ontwerp tot vaststelling der begroting wegens
den arbeid der gevangenen voor 1865.

Er zijn geen aanmerkingen tegen dit ontwerp van wet gemaakt.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs, den 14den December 1864.

VAN SASSE VAN YSSELT.
CREMERS.
VAN ANDRINGA DE KEMPENAER.
HARTSEN.

VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het wets-ontwerp tot wijziging van hoofdstuk IV A
der Staatsbegroting voor 1863.

Het onderzoek van dit wets-ontwerp in de afdeelingen gaf geen aanleiding tot aanmerkingen.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs, den 14den December 1864.

VAN SASSE VAN YSSELT.
CREMERS.
VAN ANDRINGA DE KEMPENAER.
HARTSEN.

VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het wets-ontwerp tot onteigening van een perceel ten
behoefte van het dempen der sloot langs de Schelpentlaan
te 's Gravenhage.

Omtrent dit wets-ontwerp zijn in de afdeelingen geene aanmerkingen gevallen.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs, den 14den December 1864.

HENGST.
CREMERS.
VAN ANDRINGA DE KEMPENAER.
VAN EYSINGA.

VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
omtrent het wets-ontwerp tot onteigening van perceelen ten
behoefte van de verbreding der Hoenderstraat te Maastricht.

Tegen dit wets-ontwerp zijn geene bedenkingen in de afdeelingen gerezen.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs, den 14den December 1864.

HENGST.
CREMERS.
VAN ANDRINGA DE KEMPENAER.
VAN EYSINGA.

VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
nopens het wets-ontwerp tot onteigening van perceelen ten
behoefte van den spoorweg van Groningen naar Winschoten.

Men heeft tegen dit ontwerp van wet geene aanmerkingen gemaakt.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs, den 14den December 1864.

HENGST.
CREMERS.
VAN ANDRINGA DE KEMPENAER.
VAN EYSINGA.